

ΕΦΗΜΕΡΙΣ - ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Πέμπτον ἔτος τοῦτο εἶναι
κι' ἔδρα πάλιν αἱ Ἀθῆναι.

Ἔτος χίλια ὀκτακόσα κι' ὀγδοήκοντα ὀκτώ,
τὸ Ταμεῖο μας κλεισμένο καὶ τὸ χέρι ἀνοικτό.

Ὁ Ρωμηός τὴν ἑβδομάδα — μόνο μιὰ φορά θὰ βγαίνῃ
κι' ὅταν ἔχω ἐξουπνάδα — κι' ὅποτε μοῦ καταβαίνῃ.
Συνδρομητὰς θὰ δέχωμαι, — διότι τοὺς ἀνέχομαι,
μοναχὰ ὅσας Ἐπαρχίας — καὶ ὅσῳ Ἐξωτερικόν,
ἐπειδὴ καιροὺς πτωχείας — τρέχει τὸ Ἑλληνικόν.
Συνδρομὴ γιὰ κάθε χρόνο — φράγκαθώδεκα καὶ μόνο,

γιὰ τὰ ξένα ὁμῶς μέρη — δεκαπέντε καὶ ὅσῳ χέρι.
Ἄλλ' ἐδῶ συνδρομητὰι — δὲν θὰ γίνωνται ποτέ
κι' ὅσα φύλλα κι' ἀν κρατῆς — δὲν περνᾷς συνδρομητῆς.
Κι' οὔτε θέλω νιαραβέρι — μὲ κανένα κανονιέρη.
Γράμματα καὶ συνδρομαὶ — ἀποστέλλονται σ' ἐμέ.
Μές' ὅσων φόρων τὴν ἀντάρα — κι' ὁ Ρωμηός μας μιὰ δεκάρα.

Τριάντα δύο πούντος καὶ διακόσα,
τῶν βουλευτῶν ἐπάνησε ἡ γλῶσσα.

Τετάρτη Δεκεμβρίου κι' εἰκοστή
καὶ σχόλη ξημερώνει χωριστή.

Ρωμοῦ Ἡμερολόγιον
μὲ τὸ Μαρτυρολόγιον.

Θὰ ἴβγῃ ὅσους δρόμους αὔριον μετὰ τὸ μεσημέρι
καὶ ἀπὸ τώρα βάλετε ὅσῳ τσέπη σας τὸ χέρι.
Κι' ὀρκίζομαι σὰν τὸν Βουγᾶ ὅσῳ μάτια καὶ ὅσῳ φῶς μου
πῶς δὲν θὰ πᾶνε ἄδικα τὰ χρήματα τοῦ κόσμου.
Ἔστι γὰρ κῆπος καὶ μπαξές, πρὸς δέ καὶ περιβόλι
καὶ γίνονται οἱ μάρτυρες μαλλιά κουβάρια ὄλοι.

Εἰς μὲν τὸ Ἐσωτερικόν
λεπτὰ πενήντα ἡ τιμή,
εἰς δὲ τὸ Ἐξωτερικόν
ἑξήντα καὶ προπληρωμή.

